

[Lone Dybkjær]

klaret. Jeg er altså ked af, at ministeren ikke er gået ind på denne debat, fordi jeg tror, vi så blot vil få den gentaget, og det synes jeg egentlig er tidsspilde.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at det radikale venstre ikke ser det som et mål at ekspropriere eller nationalisere energiresourcerne i den danske undergrund. Vi mener, at ressourcerne tilhører det danske samfund, men det indebærer ikke, at samfundet ikke kan indgå kontrakter med private om efterforskning og udvinding, altså f.eks. med DUC. Men det indebærer heller ikke, at vi finder, at den nuværende aftale mellem den danske stat og DUC er rimelig.

Vi finder, at regeringen bør stræbe efter at opnå følgende forhandlingsresultat:

For de arealer, hvor der på nuværende tidspunkt bores og produceres, skal samfundet sikres 100 pct. af den indvundne energi, ikke fra den ene dag til den anden, men over en periode. Det må naturligvis indebære nogle aftaler om nogle kontrolforanstaltninger, så det ikke bare bliver en tom gestus.

Herudover skal samfundet have en langt større andel af den økonomiske gevinst, naturligvis efter en eller anden rimelig forrentning af de investeringer, der allerede er foretaget, og som vil blive foretaget i fremtiden, og også efter en eller anden form for risikotillæg, eller hvad man nu kunne kalde det. Tallene for, hvad fortjenesten egentlig er, svirrer naturligvis i luften. Det er ikke særlig nemt at se, hvad den faktiske gevinst vil være, når vi ikke totalt kender hele udviklingen på energiområdet. Men der er i hvert fald én ting, der er helt sikker, og det er, at forholdet er skævt i dag. Derfor mener vi, at man på en eller anden måde må sikre, at det ikke bliver så skævt i fremtiden. Det er en markant ændring af de nuværende forhold.

For de øvrige arealers vedkommende mener vi, at der skal genforhandles med henblik på at opnå internationalt tidssvarende koncessionsvilkår. Det betyder bl.a., at den danske stat må have kontrol over efterforskningstempo, udvinding osv. Det behøver ikke at betyde, at DUC ikke kan være de fremtidige partnere i det her, det kan man meget vel forestille sig, og vi mener også, at de i forhandlingerne bør have en fortrinsret. Vi kan også forestille os, at andre selskaber inddrages. Jeg synes nok, man er nødt til at huske på, at der faktisk kun er en vis kapacitet

i denne verden, der kan gå ud og arbejde i Nordsøen, så det er ikke nødvendigvis sikkert, at det, at vi tager andre selskaber ind, egentlig øger efterforskningstempoet.

Disse ting må naturligvis også indgå i koncessionsvilkårene. Også af den grund mener vi, at DUC må have en eller anden form for fortrinsstilling. Vi tror simpelt hen ikke, det er særlig fordelagtigt nødvendigvis nu at inddrage andre selskaber. Men det er klart, det er nogle ting, som må indgå i forhandlingerne. Det afgørende er, at den danske stat sikrer sig kontrollen med tempoet, udvindingen, fortjenesten, hvor der skal være en dialog, hvor der skal efterforskes osv.

Det radikale venstres oplæg er altså et noget andet end regeringens, sådan som vi har fået det oplyst i dag – uden at man kan sige, at vi har fået alt for mange detaljer – og det er også mere vidtgående end det, DUC har offentliggjort her i tirsdags.

Jeg vil godt sige, at efter vor opfattelse er det positivt og forståeligt, at DUC har offentliggjort deres forhandlingsoplæg. Egentlig mener jeg, at tiden nu er kommet til, at regeringen alvorligt bør overveje også at offentliggøre sit – det er muligt, at det vil ske efter den 31. oktober 1980, det fremgår ikke helt klart af ministerens indlæg – sådan at vi kan diskutere disse oplæg på det konkrete grundlag og ikke på mere eller mindre verificerede oplysninger, rygter, og hvad ved jeg, i medierne.

I det følgende skal jeg kommentere lidt mere indgående DUCs oplæg. Vi finder som sagt ikke, at A. P. Møllers oplæg – der står A. P. Møller på brevpapiret – er tilstrækkelig vidtgående. Vi vil godt understrege, at vi har forstået, at der er tale om et forhandlingsoplæg og ikke et ultimatum. Det finder vi er meget vigtigt at gøre sig klart i denne fase.

Vi mener som sagt, at der bør ske en genforhandling vedrørende de arealer, hvor der ikke på nuværende tidspunkt bores og produceres, og hvor derfor de investeringer, der er foretaget, er meget små for ikke at sige lig med nul i sammenligning med den størrelsesorden, vi i øvrigt regner investeringerne i på dette område. Vi finder altså ikke, at det er en særlig god løsning, at der blot sker en hastigere tilbagelevering af arealer. Vi tror, det vil give anledning til – dér er jeg sådan set enig med hr. Wilhjelm – enorme mængder af stridigheder i den kommen-